

Κυριακή του Θωμά στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το γεγονός της ψηλαφήσεως του Κυρίου από τον Απόστολο Θωμά εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) την [Κυριακή του Θωμά](#), 27 Απριλίου 2025, σύμφωνα προς την τυπική διάταξη της Εκκλησίας και το προσκυνηματικό καθεστώς. Κατά την Κυριακή αυτή, οκτώ ημέρες μετά το Πάσχα η Εκκλησία αναμνησκει ότι την ογδόη από της Αναστάσεως ημέρα, ο Κύριος «ἐκ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» εἰσήλθε «εἰς τό ὑπερῶν, ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθηταί», και ἦταν και «ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν» και εἶδε τον Κύριον και τους τύπους των ἡλῶν στας χεῖρας και την πλευρά Αὐτοῦ και πείστηκε αναφωνώντας: «Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου», (Ἰωάν. 20, 24-29).

Το αναστάσιμο γεγονός της εμφανίσεως του Αναστάντος Κυρίου εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων με επίκεντρο τον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως και την Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου στην Κανά της Γαλιλαίας.

Στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως

Σον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως, ως «Παρρησία», τελέστηκε το απόγευμα του

Σαββάτου 26 Απριλίου 2025 Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' εισόδου και προσκυνήσεως στην Αγία Αποκαθήλωση και τον Πανάγιο Τάφο, θυμιάματος και Μεγάλης Εισόδου και Αρτοκλασίας στο Καθολικό.

Το πρωί της Κυριακής τελέστηκε Θεία Λειτουργία στον Πανάγιο και Ζωοδόχο Τάφο, προεξάρχοντος του Πατριαρχικού Επιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Τελετάρχης Αρχιμανδρίτης π. Βαρθολομαίος και άλλων.

Έψαλλαν ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών με μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής Σιών.

Συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι μέλη της Ελληνικής παροικίας των Ιεροσολύμων και προσκυνητές από Ελλάδα, Κύπρο, Ρωσία και Ρουμανία, παρουσία του Προξένου της Ελλάδος κ. Πέτρου Αναγνωστάρα.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε η άνοδος στα Πατριαρχεία, οι εόρτιες ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και το εόρτιο κέρασμα.

Στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου στην Κανά της Γαλιλαίας

Στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου στην Κανά της Γαλιλαίας, της εορτής προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ο οποίος έτυχε θερμής υποδοχής από προσκόπους και ιερείς.

Με τον Μακαριώτατο συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Γέρων Αρχιγραμματέας Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Αριστόβουλος, ο πρωθιερέας Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ο αντιπρόσωπος του Πατριαρχείου Μόσχας Αρχιμανδρίτης π. Βασιανός, ιερείς και διάκονοι εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος και ο διάκονος π. Ευλόγιος,

Έψαλλε η χορωδία της ενορίας στα ελληνικά και στα αραβικά.

Συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι ευσεβές Ορθόδοξο εκκλησίασμα της Κανά και των ομόρων πόλεων καθώς και ευλαβείς προσκυνητές με την τιμητική παρουσία της Πρέσβευς της Ελλάδος στο Ισραήλ κ. Μαρίας Σολωμού και του Πρέσβευς της Ρωσίας στο Ισραήλ κ. Ανατολίου Βικτόροφ.

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κήρυξε τον θείο λόγο

επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι «τὴν δόξαν τὴν ὁποῖαν ἐφάνερωσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Κανᾶ καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, (Πρβλ. Ἰωάν. 2,11) δὲν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τοῦ θεῖου μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ὁποῖον (μυστήριον) ἔλαβε τὸ πλήρωμά του, ὠλοκληρώθη ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν».

Αναλυτικὰ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀνέφερε:

«Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς κατὰ τὴν εὐλογημένην ταύτην πασχάλιον ἡμέραν, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἐνός· καὶ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ μετὰ τῆς μητρὸς Αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνταῦθα ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας γενόμενον γάμον ἀφ' ἐτέρου.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ γάμῳ παρουσίαν Του, ὁ Ἰησοῦς ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῶν σημείων, ὣν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἦτο ἡ μεταβολὴ τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον, κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου «τοῦ γευσαμένου τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον», (Πρβλ. Ἰωάν. 2,9). Προσέτι δὲ ἡγιασθῇ ὁ τίμος γάμος καὶ ἡ κατὰ τῶν γυναικῶν κατάρα ἀπεμακρύνθῃ. Τὰ τέκνα τῶν γυναικῶν τίκτονται πλέον οὐχὶ μέ λυπὴν καὶ πόνον, διότι ὁ Χριστός ἠυλόγησε καὶ Αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς γεννήσεως ἡμῶν. Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀνέλαμψε δόξα κατὰ τρόπον ἡλιακῆς ἀκτῖνος. Διό καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ ἔμειναν βέβαιοι ἐν τῇ πίστει αὐτῶν, θαυμάζοντες τὰ γενόμενα.

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας δέν περιορίζεται μόνον εἰς τήν ἀναφοράν τῶν σημείων, τά ὁποῖα ἐγένοντο κατά τόν γάμον ἐνταῦθα ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ἀλλά προβαίνει εἰς τήν «θεωρίαν», τούτέστιν τήν βαθυτέραν πνευματικήν σημασίαν τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου λέγοντος: «Καταβέβηκε τοίνυν ἐξ οὐρανῶν ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος, ὡς αὐτός που φησίν, ἵνα τήν ἀνθρώπου φύσιν νυμφίου δίκην οἰκειωσάμενος κυφορεῖν ἀναπέσῃ τά πνευματικά τῆς σοφίας σπέρματα. Καί νύμφη μέν εἰκότως ἡ ἀνθρωπότης διά τούτου καλεῖται, νυμφίος δέ ὁ Σωτήρ, ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς νόησιν τήν ὑπέρ ἡμᾶς ἀνατεινούσης τόν λόγον τῆς θείας Γραφῆς· συγκροτεῖται δέ ὁ γάμος ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, τούτέστιν ἐν ἐσχάτοις τοῦ παρόντος αἰῶνος καιροῖς».

Καί ἀπλούστερον: «κατέβη λοιπόν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς οὐρανούς, ὡς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγει, διά νά οἰκειοποιηθῇ τήν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ὡς νυμφίος καί νά τήν πείσῃ νά κυφορήσῃ τά πνευματικά σπέρματα τῆς σοφίας. Εὐλόγως, λοιπόν, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις καλεῖται ἡ νύμφη καί ὁ Σωτήρ ἡμῶν ὁ νυμφίος· ἐφ' ὅσον ἡ Ἁγία Γραφή ἐκτείνει/ ὑψώνει τήν γλῶσσαν Αὐτῆς ἀπό πράγματα, τά ὁποῖα εἶναι τοῦ ἡμετέρου ἐπιπέδου εἰς τήν κατανόησιν τῶν πραγμάτων, τά ὁποῖα εἶναι ὑπεράνω ἡμῶν. Ὁ Γάμος ἐγένετο τήν Τρίτην ἡμέραν, τούτέστιν κατά τούς τελευταίους καιρούς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Καί διερωτώμεθα, διά τί εὐλόγως ἡ ἀνθρωπίνη φύσις καλεῖται «ἡ νύμφη» καί ὁ Σωτήρ ἡμῶν «ὁ νυμφίος;». Διότι ὁ ἐκ τῶν οὐρανῶν καταβάς ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος προσέλαβε ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τήν ἀνθρωπίνην Αὐτοῦ σάρκα, τούτέστιν τό ἀνθρώπινον Αὐτοῦ Σῶμα. Τό Σῶμα δέ τοῦτο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλή· καί τήν ὁποίαν (τήν Ἐκκλησίαν) ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, ὁ Χριστός ἠγάπησε καί ἑαυτόν παρέδωκεν ὑπέρ Αὐτῆς, ἵνα Αὐτήν ἀγιάσῃ, καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτήν Ἑαυτῷ ἑνδοξον τήν Ἐκκλησίαν, μή ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων ἀλλ' ἵνα ᾧ ἁγία καί ἄμωμος», (Ἐφ. 5, 23-27).

Ὁ Χριστός ἠγάπησε καί ἑαυτόν παρέδωκεν, τούτέστιν ἐσταυρώθη, ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας, διότι αὕτη προῆλθεν ἐκ τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καί ἡ Εὐα ἐκ τοῦ Ἀδάμ. «Καθάπερ ἡ Εὐα ἐκ τοῦ Ἀδάμ ἐπλάσθη, οὕτως καί ἡμεῖς ἐκ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· συναπτόμεθα γάρ Αὐτῷ (τῷ Χριστῷ) ἐν τῷ βαπτίσματι καί συνανιστάμεθα καί τό σῶμα Αὐτοῦ ἐσθίομεν καί τό αἷμα Αὐτοῦ πίνομεν», λέγει ὁ ἐρμηνευτής Θεοδώρητος Κύρου.

Αυτό τοῦτο ἀκριβῶς τό γεγονός τῆς συναναστάσεως ἡμῶν ἐν τῷ Ἀναστάντι Χριστῷ ὡς καί τῆς βρώσεως τοῦ σώματος Αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς πόσεως τοῦ αἵματος Αὐτοῦ, ἐορτάζομεν σήμερον πασχαλῶς. Διό καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὑμνολογικῶς λέγει: «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καί σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον».

Σημειωτέον ὅτι ἐορτάζομεν τὴν συνανάστασιν ἡμῶν ἐν Χριστῷ τῷ ἀναστάντι ἐκ τῆς τριημέρου ταφῆς Αὐτοῦ, οὐχί συναισθηματικῶς καί ἠθικῶς ἀλλὰ εὐχαριστιακῶς διὰ τῆς συμμετοχῆς καί κοινωνίας ἡμῶν τῆς μυστικῆς εὐλογίας, τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος, δηλονότι τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς καί πάλιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὑμνολογικῶς παραγγέλλει ἡμῖν: «Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, Βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν ὑμνοῦντες Αὐτόν ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐρμηνεύων τὸν σημερινόν εὐαγγελικόν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν μαθητὴν Αὐτοῦ Θωμᾶ: «φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός», λέγει: «Εὐλογώτατα τοιγαροῦν τὰς ἀγίας συνόδους (τὰς συνάξεις) ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ποιούμεθα κατὰ τὴν ὁγδόην (τὴν Κυριακὴν ἡμέραν...) ἀποκλείομεν μὲν τὰς θύρας, ἐπιφοιτᾷ (παρίσταται) δέ καὶ ἐπιφαίνεται πᾶσιν ἡμῖν ὁ Χριστός, ἀοράτως τε καὶ ὁρατῶς· ἀοράτως μὲν ὡς Θεός, ὁρατῶς δέ πάλιν ἐν σώματι. Ἐπιτρέπει δέ καὶ δίδωσι τῆς ἀγίας Αὐτοῦ σαρκὸς ἀποθίγειν (ἐγγίζειν). Πρόσιμεν (προσεγγίζομεν) γάρ κατὰ χάριν Θεοῦ, τῇ μεθέξει τῆς μυστικῆς εὐλογίας, εἰς χεῖρας δεχόμενοι τὸν Χριστόν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀραρότως [ἄνευ ἀμφιβολίας] πιστεύσωμεν ὅτι τὸν ἴδιον ἀληθῶς ἡγείρεν Ναόν, (τό ἴδιον Σῶμα Αὐτοῦ)».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἐφάνέρωσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Κανᾶ καὶ ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ, (Πρβλ. Ἰωάν. 2,11) δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τό θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τό ὁποῖον (μυστήριον) ἔλαβε τό πλήρωμά του, ὠλοκληρώθη ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν. Ἡ φωτοφόρος παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν φωτοφόρον ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν μυστικὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ χαρίζει εἰς ἡμᾶς ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, τῆς θείας δηλονότι Εὐχαριστίας, ὡς λέγει καὶ ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος: «Ὅταν γάρ ἐν ἡμῖν διὰ τοῦ Πνεύματος γένηται, ἀνιστᾷ ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν καὶ ζωοποιεῖ καὶ Αὐτόν ἐν ἡμῖν ὅλον ὁρᾷ ζῶντα δίδωσι

τόν ἀθάνατον καί ἀνώλεθρον, οὐ μόνον δέ ἀλλά καί συνανιστῶντα καί συνδοξάζοντα ἡμᾶς ἑαυτῷ τρανῶς γινώσκειν χαρίζεται, καθὼς πᾶσα θεία Γραφή μαρτυρεῖ».

Καί ἀπλούστερον: «ὅταν ὁ Χριστός ἔλθῃ μέσα μας μέ τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μᾶς ἀνιστᾷ ἐκ νεκρῶν καί μᾶς ζωοποιεῖ καί μᾶς ἀξιώνει νά βλέπωμεν Αὐτόν μέσα μας ὀλοζώντανον, Αὐτόν πού εἶναι ἀθάνατος καί ἀνώλεθρος· καί ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλά μᾶς δίδει τό χάρισμα νά ἀντιλαμβανώμαστε ὅτι μᾶς ἀνιστᾷ μαζί Του καί μᾶς συνδοξάζει, ὅπως μαρτυρεῖ ὅλη ἡ Ἁγία Γραφή.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, δοξάσωμεν τόν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ μαγαλύνωμεν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ λέγοντες: «Σε τήν φαεινήν λαμπάδα καί μητέρα τοῦ Θεοῦ, τήν ἀρίζηλον δόξαν καί ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Χριστός Ἀνέστη. Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βασιλεύσῃ εἰς τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν. Ἀμήν Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος”.

Στην τράπεζα που παρατέθηκε από την Κοινότητα και τον Ηγούμενο Αρχιμανδρίτη π. Λεόντιο, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος απηύθυνε την ακόλουθη προσφώνηση:

«Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου».

Ἱερώτατε Μητροπολιτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

“Ἐξοχωτάτη Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Μαρία Σολωμοῦ,

Ἐξοχώτατε Πρέσβυ τῆς Ρωσικῆς Δημοκρατίας κ. Βικτόρ Ἀνατόλι,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου τῆς Κανᾶ,

Ἀξιότιμε Πρόεδρε καί σεβαστά μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἅγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν εἰς τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν, τόν καταξιώσαντα τήν ἡμετέραν Μετριότητα καί τήν τιμίαν Συνοδείαν ἡμῶν, ἵνα καί ἐφέτος συνεορτάσωμεν μετὰ τῶν λίαν ἡμῖν ἀγαπητῶν κατοίκων τῆς Κανᾶ τό ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ μνημονευόμενον γεγονός τοῦ Γάμου καί τοῦ γνωστοῦ ἀνά πᾶσαν τήν οἰκουμένην θαύματος, τῆς μεταβολῆς δηλονότι τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον.

Ἡ Χριστιανική παρουσία ὡς καί ἡ ὠργανωμένη Χριστιανική Κοινότης, ἡ διαχρονικῶς τελοῦσα ὑπό τήν πνευματικήν καί ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τοῦ Παλαιφάτου Ρωμαιορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἀνάγεται εἰς τούς πρώτους Χριστιανικούς αἰῶνας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι χάρις εἰς τήν Χριστιανικήν παρουσίαν, ἡ ἱστορική πόλις τῆς Κανᾶ διετήρησε καί διεφύλαξε τόν πολύ-πολιτισμικόν, πολύ-θρησκευτικόν καί πολύ-ἐθνικόν χαρακτήρα αὐτῆς ἕως τῆς σήμερον. Ἡ ἁρμονική συνύπαρξις Μουσουλμάνων, Ἑβραίων καί Χριστιανῶν ἀποτελεῖ παράδειγμα προς μίμησιν.

Ἡ ἰδιαιτέρα μνεῖα τῆς Κανᾶ ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ κατέστησεν αὐτήν πόλον ἑλξεως ἀναριθμήτων προσκυνητῶν καί ἐπισκεπτῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν. Τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Κανᾶ κηρύττει καί διαπρυσίως καταγγέλλει τήν ἱερότητα τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, τοῦ θεμελίου τῆς οἰκογενείας καί τῶν ἠθικῶν δομῶν τῆς ἀνθρωπίνης Κοινωνίας.

Ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, τούτέστιν τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καυχᾶται ἐν Κυρίῳ διά τήν συμβολήν αὐτοῦ, τόσον εἰς τήν ἀνάδειξιν τοῦ προσκυνήματος διά τῆς ἰδρύσεως Ναοῦ καί Μοναστηρίου, ὅσον καί εἰς τήν ποιμαντικήν μέριμναν διά τῆς προστασίας τοῦ χριστεπωνύμου αὐτῆς ποιμνίου καί γενικώτερον τῶν κατοίκων τῆς Κανᾶ.

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν ἠξιώθη τῆς διακονίας τοῦ ἱεροῦ τούτου προσκυνήματος ὡς καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ ἐνταῦθα καί *ab antiquo* διαβιοῦντος εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου, τοῦ μαρτυροῦντος τήν Σταυροαναστάσιμον ἀγάπην ἀλλά καί δικαιοσύνην τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ζῆλος τῶν πιστῶν διά τήν Ἐκκλησίαν αὐτῶν, ἡ ἀγαστή συμβίωσις Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων, ὁ ἀλληλοσεβασμός πρός τάς θρησκευτικές ἐορτάς καί κοινωνικές παραδόσεις, ἀλλά καί ἡ φιλοξενία πρός τούς προσκυνητάς, κατά τό παράγγελμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου: «φιλόξενοι ἐστέ εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν», (Α' Πέτρ. 4,9), ἀπεικονίζουν τήν ἰδιοσύστατον ὄντοτητα τῶν Κανανιτῶν. Αὐτῆς τῆς ἐξαιρετικῆς ἐμπειρίας ἐγενόμεθα καί ἡμεῖς μέτοχοι καί κοινωνοί.

Ἐπὶ τῇ εὐσήμεῳ ταύτῃ πασχαλίῳ ἡμέρᾳ, χαιρόμεθα ὅτι Χριστός Ἀνέστη καί θάνατος ἐθανατώθη. Καί πάλιν χαιρόμεθα ,ὅτι ὁ καρπός τοῦ δένδρου τῆς ἐν Κανᾶ τῆς

Γαλιλαίας φανερωθείσης δόξης τοῦ Θεοῦ διατηρεῖται λίαν καλῶς , κατά τόν Κυριακόν λόγον: «Ποιήσατε τό δένδρον καλόν καί τόν καρπόν αὐτοῦ καλόν· ἐκ γάρ τοῦ καρποῦ τό δένδρον γινώσκεται», (Ματθ. 12,33).

Προσέτι δέ χαιρόμεθα διά τήν ἐν Χριστῷ συνεργασίαν τοῦ ἡγουμένου Πατρός Λεοντίου καί τῶν ἐνεργῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τέλος, εὐχαριστοῦμεν πάντας τούς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ταύτην, ἰδιαίτέρως δέ τόν ἀγαπητόν ἡμῖν Πρόεδρον τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τῆς Κανᾶ.

Χριστός Ἀνέστη! Ἔτη πολλά εὐλογημένα καί εἰρηνικά”.

Ακολουθῶς ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος πραγματοποίησε ποιμαντικές επισκέψεις στην Κανά και ευθύς αμέσως αναχώρησε για τα Ιεροσόλυμα.

